ghenlij dat hi ouer eñ begroeuē
le m haꝛē grauē met deuotien.

Hoe die ionghelinc theodorus bekeerde. xxiij. capittel.

Dit heilich leuē wert verre
eñ wijde vermaert eñ sinte pa
chom⁹ name quam al om soe
dat alle lude gode hier af dancte.
Want veel lude waꝛē die deser
werelt orber verlmaden eñ mm
den tleuē van delen monicken.
Eñ onder dandere was een ion
ghelinc wail na xmj. iaer out
die theodorus hiet ghebore van
kerstene vader eñ moeder die na
der werelt herde edel was eñ hy
bekeerde aldus. Op den derden
dach die men na den zeden m e
giptē vierden. doen hy sach sijn
de almechtich god die alle hey
melicheidē weetste. du weres
dat ic niet van al dat m dese
werelt is voer dijn mmine e
sette. Eñ daer om bidde ic dy
dattu my beleits ontfermich
god om dmē wille eñ verlich
mijn mtmughe ziele dat sij m
verdonckert en werde met so
den der ewigher doot. mer da
sij verlost werdē moet met dī
ghiftē dat sij dy m allen moet
louē eñ danckē. Doen hy dit
bede soe quam sijn moeder e
vant sijn oeghē al vol trane
seide. heue lmt wie heeft dy
sericht dattu dy van ons sche
des. Want wy hebbē dy alle
ghesocht met droefheiden

License: public_domain – Gent, Universiteitsbibliotheek Gent, BHSL.HS.4962, fol. 124v – Leven van S. Pachomius
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-gffy/9269/68599)